

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Γ' - ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

2.- ΔΗΛΩΣΕΙΣ

δ) ΜΝΗΜΗ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ, τέως Γενικού Γραμματέως Κ.Κ.Ε.
(Δήλωση 24.5.2005)

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
www.sartzetakis.gr

ΜΝΗΜΗ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ
(Δήλωση 24^{ης} Μαΐου 2005)

Α'. -

Τὴν 22^{αν} Μαΐου 2005 ἀπεβίωσεν ὁ Χαρίλαος Φλωράκης, Ἐπίτιμος Πρόεδρος καὶ ἄλλοτε, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὀλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας, ἀπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (Καρόλου Παπούλια), τοῦ Πρωθυπουργοῦ (Κωνσταντίνου Καραμανλῆ), τῆς Προέδρου τῆς Βουλῆς (Ἄννας Ψαρούδα-Μπενάκη), τῶν Ἀρχηγῶν ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων, νῦν καὶ τέως, μέχρι καὶ πλειάδος ἐν ἐνεργείᾳ Ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν διαφόρων κομμάτων, ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε Πρωθυπουργοί, Ὑπουργοί, βουλευταί, καθὼς καὶ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι τῆς Δημοκρατίας μας καὶ προβαλλόμενα στελέχη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας (ἐπιστημονικοῦ, καλλιτεχνικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου), ἰδίως δὲ περιώνυμα εἰς ψευδολόγους παραστάσεις - ἐν ὧσι τοῦ τι ἔγραφαν ἄλλοτε καὶ τι γράφουν σήμερον, τραγικῶς ἀντίθετα, διὰ τὰ ἴδια γεγονότα, καταστάσεις καὶ πρόσωπα ! - ἔντυπα, πρὸ παντὸς ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, καὶ λοιπὰ μέσα (ραδιοτηλεοπτικαὶ ἐκπομπαί) ψευδωνύμου ἐνημερώσεως (ἀληθῶς συσκοτίσεως), οἱ πάντες ἀνελύθησαν, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ θανάτου, εἰς διθυραμβικὰς ἐξάρσεις τῆς προσωπικότητος καὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐκλιπόντος, εἰς ἐπίπεδον τοιαύτης ὑπερβολῆς, ὡς ἂν ὅλοι ἀλληλοαντηγωνίζοντο εἰς ἐσκεμμένην πλαστογράφησιν τῆς Ἱστορίας δι' ἀποσιωπήσεως συγκεκριμένων μελανῶν σελίδων ἢ παραχαράξεως καὶ διαστροφῆς ἄλλων ἀναμφισβητήτων δεδομένων τῆς.

Μὲ μίαν λέξιν : ἀπουσίασεν ἀπὸ ὅλας τὰς δηλώσεις αὐτὰς ἡ διανοητικὴ νηφαιλιότης· ἡ ἔλλειψις ὅμως τῆς ὁποίας ὠδήγησε καὶ εἰς ἐσφαλμένην στάθμησιν πολιτικῶν σκοπιμοτήτων, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας καὶ αἱ ἐπιλεγεῖσαι περὶ τοῦ ἐκλιπόντος ἀναφοραὶ προκαλοῦν εἰς τοὺς νουνεχεῖς δημοκρατικοὺς καὶ διανοητικῶς ἐλευθέρους πολίτας τῆς Πατρίδος μας θυμηδίαν πικρὰν μὲ τὰς θηριώδεις ὑπερβολὰς τῶν.

Διότι, ἄς ἀπεικονίσωμεν χωρὶς ψιμύθια, γυμνήν, τὴν πραγματικότητα :
Κατὰ τὰ βιογραφούμενα, ὁ Χαρίλαος Φλωράκης ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας ἐνετάχθη εἰς τὴν κομμουνιστικὴν κίνησιν. Καὶ ἔδρασεν ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς, ὡς μέλος ἀρχικῶς καὶ ἡγετικὸν στέλεχος ἀργότερον, τοῦ Κ.Κ.Ε., σταθερὸς καὶ ἀταλάντευτος, πειθήνιος ἐκτελεστὴς τῶν ἐπιταγῶν του εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν συμμετοχῆς καὶ δράσεως τοῦ Φλωράκη εἰς τὰς τάξεις του τοῦ Κ.Κ.Ε. δὲν περιωρίζετο εἰς τὴν ἀνεθνικὴν του ἀπλῶς πολιτικὴν ὡς κόμματος διεθνιστικοῦ, ἐξ ὀρισμοῦ ἀποκρούοντος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐθνικὰ κόμματα, τὴν ἐθνικὴν ἰδεολογίαν καὶ μὴ ὑπηρετοῦντος συνεπῶς ἐθνικὰ συμφέροντα, δηλαδή, δὲν περιωρίζετο εἰς μόνον τὰ διεθνιστικὰ του συνθήματα μὲ ἀγῶνας ἐνεργοὺς ἐπὶ τοῦ κοινωνικο-οἰκονομικοῦ πεδίου· καὶ μάλιστα προπολεμικῶς, εἰς ἐποχὰς προσφόρους εἰς ἀνάπτυξιν ἀνατρεπτικῶν ἰδεολογιῶν, ὅταν ἡ χώρα μας ἐμαστίζετο ἀπὸ σωρείαν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἠγωνίζετο διὰ τὴν ἐθνικὴν τῆς ἀνόρθωσιν, ἐν μέσῳ τοῦ χάους ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἀνάγκης ἀποκαταστάσεως ἑκατοντάδων χιλιάδων ὁμοεθνῶν μας προσφύγων (ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Βουλγαρίας, Βορείου Ἠπείρου, κλπ.), ἀλλὰ καὶ συνεχιζομένης ἐπιβουλῆς ὅλων τῶν ἀμέσων γειτόνων μας, καὶ ὄχι μόνον (διότι καταδοκοῦσε καὶ ἡ φασιστικὴ Ἰταλία).

Ἀλλὰ ἐξετράπη, τὸ Κ.Κ.Ε., καὶ εἰς εὐθέως ἀντεθνικὰς δραστηριότητας καὶ ἐπιδιώξεις. Συγκεκριμένως :

- (α) Μὲ τὴν ἤδη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεσοπολέμου (τὴν δεκαετίαν τοῦ 1920 καὶ ἐφεξῆς), δουλικὴν του συμμόρφωσιν πρὸς πανσλαβιστικὰς ὀρέξεις δεκαετιῶν καὶ σταλινικὰς ἐπιταγὰς, ἐθνικοῦ καὶ ἐδαφικοῦ μας ἀκρωτηριασμοῦ διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σχεδίου αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας.
- (β) Ἀκολούθως, μὲ τὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριπλῆς, γερμανο-ἰταλο-βουλγαρικῆς τῆς χώρας κατοχῆς τῆς περιόδου 1941-1944 ἐξαπόλυσιν ἐμφυλίου πολέμου διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ Κ.Κ.Ε) δημιουργηθειῶν καὶ ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχόν του τελουσῶν ὀργανώσεων Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν ἀποσπασμάτων τῆς Ο.Π.Λ.Α., ἐναντίον κάθε ἄλλης μὴ κομμουνιστικῆς ἀντιστασιακῆς ὀργανώσεως, μὲ μοναδικὸν μέλημα νὰ παραμείνη μόνον κυρίαρχον τῆς

χώρας και καταλάβη, με την αποχώρησιν τῶν κατακτητῶν, διὰ τῆς βίας τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐγκαταστήσῃ κομμουνιστικὸν καθεστῶς παρὰ τὴν ἀντίθετον θέλησιν τῆς συντριπτικῆς πλειονοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

- (γ) Μὲ τὸν ἴδιον σκοπὸν τὸ Κ.Κ.Ε., μόνον του, χωρὶς τὴν συνεργασίαν κανενὸς ἄλλου κόμματος ἢ πολιτικοῦ, οὔτε καὶ ἐκ τῶν παρασυρθέντων καὶ μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντων εἰς τὸ κατοχικὸν Ε.Α.Μ. (Σβώλου, Τσιριμώκου, κλπ.), ἐξαπέλυσεν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἔνοπλον στάσιν ἐναντίον τῆς νομίμου Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἐνότητος τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Παπανδρέου, εἰς τὴν συγκρότησιν καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς ὁποίας καὶ τὸ ἴδιον μέχρι τότε μετεἶχε, ἀρνούμενον νὰ συμμορφωθῇ μετὰς περὶ ἀφοπλισμοῦ ὄλων τῶν ὀργανώσεων ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης πρὸς δημιουργίαν ἐνιαίου πλέον Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, καὶ ἔτσι προεκάλεσε τὴν γνωστὴν τραγωδίαν τῶν Δεκεμβριανῶν τοῦ 1944 μετὰς χιλιάδας ἀθῶων θυμάτων καὶ τεραστίας ὑλικὰς καταστροφὰς εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.
- (δ) Τέλος, μετὰ τὴν ἐξαπόλυσιν τοῦ συμμοριτοπολέμου τῆς περιόδου 1946-1949, μετὰ κύρια ἀναμφισβήτητα ἱστορικὰ δεδομένα :
- 1ον) ὅτι εἰς αὐτὸν ἀπεδύθη καὶ πάλιν μόνον του τὸ Κ.Κ.Ε., χωρὶς συμμετοχὴν κανενὸς ἄλλου κόμματος ἢ πολιτικοῦ, οὔτε καὶ ἐκ τῶν παρασυρθέντων καὶ μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντων εἰς τὸ κατοχικὸν Ε.Α.Μ. (Σβώλου, Τσιριμώκου, κλπ.).
 - 2ον) ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀνταρσίας «ἀδίκως διωκομένων δημοκρατικῶν Ἑλλήνων πολιτῶν», ὅπως μετὰ ὑστερίαν διαλαλεῖ ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα, ἀλλὰ περὶ στάσεως, ἢ ὁποία ὀργανώθη, ἐξωπλίσθη καὶ κατηυθύνετο ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα τῶν τριῶν βορείων γειτόνων μας, ὅπως καὶ ἡ συσταθεῖσα ἀπὸ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ Ο.Η.Ε. Διεθνῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑστερὰ ἀπὸ ἐπιτόπιον ἔρευναν, διεπίστωσε καὶ διέλαβεν εἰς τὰ συμπεράσματα τῆς ἀπὸ 23.5.1947 ἐκθέσεώς της.
 - 3ον) ὅτι ἔτσι τὸ Κ.Κ.Ε. προεκάλεσε δεκάδας χιλιάδας θυμάτων καὶ τεραστίας ὑλικὰς καταστροφὰς, μετὰ μελανωτέραν σελίδα τὸ κατάπτυστον παιδομάζωμα, - τὴν διαρπαγὴν χιλιάδων, συγκεκριμένως 28.010, μικρῶν Ἑλληνοπαιδῶν ἡλικίας μόλις 3 ἕως 14 ἐτῶν τῆς ὑπαίθρου χώρας ἀπὸ τοὺς γονεῖς των καὶ τὴν βιαιάν μεταφοράν των εἰς γειτονικὰς καὶ ἄλλας κομμουνιστικὰς χώρας, διὰ νὰ μεταβληθοῦν εἰς γενιτσάρους, ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος των - παιδομάζωμα, τὸ ὁποῖον ἐπισημῶς ἐστιγματίσθη ἀπὸ τὴν ἐπιτοπίως ἐργασθεῖσαν «Βαλκανικὴν Ἐπιτροπὴν» τοῦ Ο.Η.Ε. μετὰ τὴν ἀπὸ 21.5.1948 ἀπόφασίν της, ὡς «κακούργημα γενοκτονίας» (crime of genocide).
 - 4ον) τέλος, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐνόπλου ἀνταρσίας μόνου τοῦ Κ.Κ.Ε., ἢ ὁποία, ἐξαπολυθεῖσα ὑπὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς καὶ ἐναντίον νομίμου δι' ἐλευθέρων ἐκλογῶν ἀναδειχθείσης δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως, ρητῶς

διεκηρύσσετο ότι απέβλεπεν εις τὸν ἔθνικὸν καὶ ἔδαφικὸν μας ἀκρωτηριασμὸν δι' ἀποσπάσεως τῆς Μακεδονίας μας καὶ δημιουργίας μετὰ τῶν ἀνηκόντων εις Νοτιοσλαβίαν καὶ Βουλγαρίαν τμημάτων τῆς γεωγραφικῆς Μακεδονίας αὐτονόμου Μακεδονικοῦ κράτους, ὡς καὶ εις τὴν διὰ τῆς βίας σοβιετοποίησιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς Ἑλλάδος. Ἀναντίλεκτα γεγονότα καὶ περιστατικά, τὰ ὅποια, τὸ κάθε ἓνα χωριστά, ἀλλὰ καὶ βαρύτερον ὅλα μαζί, προσδίδουν εις τὴν ἔθνικὴν ἐκείνην τραγωδίαν τῆς περιόδου 1946-1949 τὸν μόνον δυνατὸν νομικὸν τῆς χαρακτηρισμὸν, αὐτὸν τοῦ συμμοριτοπολέμου, καὶ ὄχι ἐμφυλίου πολέμου, ὅπως κατὰ συνεκδοχὴν καὶ διὰ λόγους ἀμφιβόλων πολιτικῶν σκοπιμοτήτων συνειθίζεται νὰ ἀποκαλῆται [Πληρεστέραν νομικὴν θεμελίωσιν τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτοῦ ὁ ἐπισκέπτης τῆς παρούσης ἰστοσελίδος εὐρίσκει εις ἄλλο σημεῖον τῆς, εις τὸ κείμενον «α) Ὁ συμμοριτοπόλεμος 1946-1949. Ἡ Νίκη τοῦ Ἔθνους καὶ ἡ πλαστογράφησις τῆς Ἱστορίας», εις τὸ Μέρος Β', Προσανατολισμοὶ – 1. Ὁ Ἑλληνισμὸς – θέσις II. Ἡ πλαστογράφησις τῆς Ἑθνικῆς μας Ἱστορίας].

Ὁ Φλωράκης λοιπὸν συμμετέσχεν ἐνεργῶς εις ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἐγχειρήματα τοῦ Κ.Κ.Ε., καὶ μάλιστα εις ἡγετικὴν θέσιν κατὰ τὸ τελευταῖον (ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Καπετὰν Γιώτης» τοῦ ψευδωνύμου «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ»), βαρυνόμενος ἔτσι καὶ μὲ διαπραχθέντα ἐγκλήματα, χωρὶς ποτὲ νὰ μεταμεληθῆ διὰ τὴν δρᾶσιν του αὐτὴν, ἀντιθέτως πάντοτε μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ τὴν ἐπικαλῆται. Στοιχοῦμενος ἄλλωστε πρὸς τὴν παρομοίαν ἀδιάλλακτον χωρὶς ἴχνος μεταμελείας στάσιν καὶ τοῦ κόμματός του, τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐτσι ἐγκώμια ἐκφερόμενα, καὶ μάλιστα ἀσυστόλως, περὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ ἐκλιπόντος Ἠγέτου τοῦ Κ.Κ.Ε., ὡς ἐξαιρέτου ἀνδρὸς προσενεγκόντος ὑψίστας ὑπηρεσίας εις τὸν τόπον, ὥστε καὶ ἡ κηδεῖα του νὰ γίνῃ δημοσίᾳ δαπάνη καὶ νὰ διαταχθῆ ἐπίσημως μεσίστιος σημαϊστολισμὸς (!), σημαίνουν καὶ ἐγκωμιασμὸν τῶν ὄσων ἀντεθνικῶν καὶ ἐγκληματικῶν, ὡς ἀνωτέρω, εις βάρους τῆς Πατρίδος μας διεπράχθησαν ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε., εις τὰ ὅποια καὶ ὁ ἴδιος τόσον ἐνεργῶς συμμετέσχε. Δηλαδή, ἀπονομὴν ἐπαίνων εις ἔθνοπροδοτικὰ ἐνεργήματα, ἀδίστακτον δικαίωσιν ἐγκλημάτων ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας, ἐπιμόνως σημειωτέον ἐπιζητουμένην μεταπολιτευτικῶς ἀπὸ συνεχῆ καὶ καθημερινὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν ! Καὶ κυρίως προσβολὴν τῆς μνήμης τῶν δεκάδων χιλιάδων θυμάτων, ὡς καὶ τῶν πεσόντων εις τὰ πεδία τῆς τιμῆς ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικῶς μυκτηρισμὸν ὄσων ἀκόμη ἐπιζοῦν μαχητῶν, τοῦ ἐπικοῦ ἐκείνου ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν μας θεσμῶν. Καὶ τὸ βαρύτερον ὅλων :

παραπληροφορούνται έτσι οι νεώτεροι, όσοι δὲν ἔζησαν τὰ γεγονότα, πλαστογραφείται ἀπὸ ἐπίσημα χεῖλη ἢ πρόσφατος πολιτικὴ μας Ἱστορία.

B'.

Ο ἀποθανῶν δεδικαίωται ! Ἡ δικαίωσις ὅμως αὐτὴ πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς λογικῶς ἀνεκτὰ ὅρια καὶ φυσικά, προκειμένου δημοσίου ἀνδρός, νὰ μὴ βιάζη τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, ὅπως μὲ τόσην ἀνευθυνότητα ἔγινε μὲ τὰ μεταθανάτια ὑπὲρ τοῦ Φλωράκη ἐγκώμια. Διότι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ὑπῆρχον ἀρκετὰ σημεῖα δράσεως ἄξια ἐξάρσεως καὶ ἐπαίνου. Πράγματι, μεταπολιτευτικῶς, ἀπὸ τῆς νομιμοποιήσεώς του τὸ 1974 καὶ ἐφεξῆς, τὸ Κ.Κ.Ε. ἔδρασε νομιμοφρόνως εἰς τὰ πλαίσια τοῦ δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ συνέβαλεν ἐποικοδομητικῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ιδεῶν καὶ τὴν πολλαπλῶς ὠφέλιμον δημοκρατικὴν πολυφωνίαν. Εἰδικώτερον δέ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἡγεσίας Φλωράκη, ἢ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδειχθεῖσα πολιτικὴ σύνεσις, εὐθύτης καὶ ἐντιμότης, ὡς καὶ ἡ εἰλικρινῆς διάθεσις συνεργασίας ἀκόμη καὶ μὲ βασικούς ἀντιπάλους τοῦ Κ.Κ.Ε., ὅταν τοῦτο ἐπεβάλλετο, συνετέλεσαν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἀποφυγὴν ἐθνικῶν κρίσεων καὶ τὴν ὁμαλὴν πορείαν τῆς χώρας.

Αὐτὰ ἦσαν καὶ τὰ ἄξια δημοσίως νὰ ἐξαρθοῦν καὶ ἐπαινεθοῦν ἀπὸ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ἐκλιπόντος κομμουνιστοῦ Ἠγέτου. Αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Χρήστος Α. Σαρτζετάκης μὲ τὴν ἐν συνεχείᾳ καταχωριζομένην ἀπὸ 24^{ης} Μαΐου 2005 δημοσίαν Δήλωσίν του. Μὲ τὴν ὁποῖαν ἀνεφέρθη εἰδικῶς εἰς τὰ θετικά, ὡς ἀνωτέρω, στοιχεῖα τῆς πολιτείας τοῦ Φλωράκη· ἐνῶ διὰ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν του ἐσημείωσεν ἀπλῶς τὸ διανοητικῶς ἀνεπίληπτον καὶ ἠπιώτατον, ὅτι «περιέρχεται τώρα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱστορίας». Καὶ ἠρκέσθη ὁ τέως Πρόεδρος εἰς αὐτά, διότι ἐπεβάλλετο, νὰ σεβασθῇ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὰ ὅσα θετικά, ἀλλὰ καὶ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ σκῆνωμα νεκροῦ πολιτικοῦ Ἠγέτου νὰ ἀντιπαρέλθῃ τὴν προηγηθεῖσαν τόσον ἀντεθνικὴν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, πολιτείαν τοῦ ἐκλιπόντος. Ὑπαγόρευσις συνέσεως πολιτικῆς.

Ἡ δήλωσις ἀπεστάλη, ὡς συνήθως, εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν Τύπου καὶ πλείστας ἐφημερίδας. Ἀλλὰ εἰδικῶς τὸ δημοσιογραφικὸν

ὄργανον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε., ὁ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ», τὴν ἀπεσιώπησε παντελῶς ! Ἐνῶ ἐδημοσίευσε τὰς περὶ Φλωράκη δηλώσεις πάντων, ἐπισήμων, τέως καὶ νῦν, πολιτικῶν καὶ ἄλλων, ἐπωνύμων καὶ μὴ, καὶ ἀφιέρωσε ἐπὶ ἡμέρας σελίδας ὀλοκλήρους εἰς μνήμην του, εἰδικῶς τὴν δήλωσιν τοῦ τέως Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὀλοσχερῶς ἠγνόησε, δὲν ἀνέφερε οὔτε κὰν τὴν ἔκδοσίν της ! Προδήλωσ, διότι κατενόησε τὴν σημασίαν καὶ ἠνωχλήθη ἀπὸ τὴν παραπομπὴν τῆς Δηλώσεως, διὰ τὴν περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐκλιπόντος κρίσιν, εἰς τὴν «δικαιοδοσίαν τῆς Ἱστορίας», ἐν ὅψει τοῦ ὅτι ἡ τελευταία αὐτὴ δὲν λησμονεῖ καὶ πρὸ παντὸς δὲν πλαστογραφεῖ δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰ ὅσα ἐντόνως θετικὰ διὰ τὸν ἐκλιπόντα ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Δήλωσιν, ἀλλὰ προφανῶς ἐχολώθη βαθύτατα, ἐπειδὴ τὰ ἐγκώμια τοῦ τέως Προέδρου δὲν περιέλαβον καὶ τὴν περίοδον τῆς ἐθνοπροδοτικῆς δράσεως, ὡς ἀνωτέρω, τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ ὅποια δουλικώτατα ὁ ἐκλιπὼν Ἡγέτης του ὑπῆρέτησε. Ἄς ἐκτιμῆσθαι κάθε νουνεχῆς ἀναγνώστης τῶν γραμμῶν αὐτῶν καὶ τὴν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἀπουσίαν κάθε ἀντικειμενικότητος καὶ εἰλικρινοῦς πληροφορήσεως τοῦ κοινοῦ τῆς ἐφημερίδος ἀπὸ τοὺς κομματικοὺς διατάκτας τῶν κάθε εἴδους δημοσιευμάτων της.

Ἀκολουθεῖ τὸ κείμενον τῆς δηλώσεως τοῦ τέως Προέδρου :

Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος *Χρήστος Α. Σαρτζετάκης* προσέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν :

Καθυστερημένως, λόγῳ ἀπουσίας μου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐπληροφορήθην μὲ βαθειὰ θλίψιν τὸν θάνατον τοῦ ἱστορικοῦ στελέχους καὶ ἐπὶ πολλὰ χρόνια Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. *Χαριλάου Φλωράκη*.

Ὁ ἐκλιπὼν μετέσχεν ἐνεργῶς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν δεκαετιῶν εἰς τὸν δημόσιον βίον τῆς Πατρίδος μας. Ἡ ἐν γένει δράσις του περιέρεται τῶρα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱστορίας. Ὅμως οἱ πάντες, καὶ οἱ πολιτικοὶ καὶ ἰδεολογικοὶ του ἀντίπαλοι, συγκλίνουν ἀπὸ καιρὸ σὲ μιὰ καίρια διαπίστωσι : ὅτι ὑπῆρξεν ἓνας θαρραλέος καὶ συνεπῆς ἀγωνιστής, ἀσυμβίβαστος εἰς τὴν υπεράσπισιν καὶ ἐπιδιώξιν πραγματώσεως τοῦ ἰδεολογικοῦ του «πιστεύω».

Είχα την ευκαιρία θεσμικής συνεργασίας μαζί του ως Ήγέτου του Κ.Κ.Ε. κατά τὰ χρόνια τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, καὶ κυρίως κατά τὴν ταραχώδη πολιτικῶς περίοδον 1988-1989. Ἡμπόρεσα ἔτσι κατά κρίσιμες ὥρες νὰ διαπιστώσω τὴν πολιτικὴ του σύνεσι, μὲ τὴν εὐκρινῆ διάθεσι συνεργασίας ἀκόμη καὶ μὲ βασικούς ἀντιπάλους, προκειμένου νὰ μὴ μείνη ἡ χώρα ἀκυβέρνητος καὶ ἐξελιχθῆ ἡ πολιτικὴ ἐκείνη κρίσις σὲ κρίσι ἐθνικὴ. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ τελικῶς ἐπετεύχθη μὲ ἓνα ἐκ τῶν κυρίων συντελεστῶν του τὸν ἐκλιπόντα, χάρις ἀκριβῶς εἰς τὴν εὐθύτητα, εὐλικρίνεια καὶ πολιτικὴν ἐντιμότητα, ἀρετές τις ὁποῖες τόσο ἀποτελεσματικῶς ἐπέδειξε.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς γενεθλίου του γῆς, πού θὰ τὸν σκεπάσῃ. Εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος καὶ τὸ κόμμα, πού μὲ τόση συνέπεια ὑπηρέτησε, ἐκφράζω τὰ θερμά μου συλλυπητήρια.-

Νέα Πεντέλη, 24^η Μαΐου 2005.

Χρήστος Α. Σαρτζετάκης

[www.sartzetakis.gr]